

SUBSCRIPCIÓ  
Barcelona. Una pesseta al mes  
Espanya. 4'50 pessetes al trimestre  
Extranjer. 9'00 id. id.  
Pagant per anys, una pesseta de rebalta

# EL POBLE: CATALA

DIRECTOR-GERENT  
**PERE GOROMINAS**  
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ  
RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL.  
INDREXITA  
CARRER FORTUNY, NÚM. 2, TERÇ  
TELÈFONS  
Redacció, 723 - Imprempta, 2,200

ANY VIII NÚM. 2305

BARCELONA, DISSABTE, 1 JULIOL DE 1911

UN NÚMERO, 5 CENTIMS

DR. SOLER Clínica. Venéreo, Sifilis, aplicació del 606. Rambla del Centre, núm. 25. D'once a una y de quatre a nou.

Coses d'Alemanya

## VOLUNTAT Y RELIGIÓ

Es una observació que s'ha fet repetides vegades: els homes del món modern, desota d'un cervell tenen una feble voluntat. La vida cerebral tot ho absorbeix en la vida moderna. L'heroisme de les edats primitives de l'humanitat se va eclipsant fentament y en cas de verificarse y arribar a ésser una realitat el somni de molts socialistes no prou convulsos del valor substancial de la personalitat humana, l'humanitat se convertiria en una màquina monstruosa en que la voluntat individual desapareixeria y en que la força de cada individu no seria més que una fracció infinitesimal de la voluntat única de la massa anònima. Els temps, doncs, semblen amb les seves orientacions més aparents y llampants, poc favorables a la resurrecció dels ideals de l'heroisme individual, de la voluntat personal triant-se's els seus propis camins. El bell somni d'una República monstruosa substituint la missió de la Divina Providència dels temps antics, somni de les masses dels desamparats de la terra, suposa l'anulació de la voluntat individual. Doleis són els nostres temps per l'exaltació d'aquesta força divina en l'home que l'antiquitat adorava en cada héroe o semi-déu. Però ja hi ha qui veu per la conservació, ja hi ha qui se n'ha adonat del perill que s'hi amaga, y crida y predica y ensenya la sana doctrina de la voluntat y costat de tots els ideals possibles de justícia y felicitat humana. Ja són molts els filòsofs y els pedagogs voluntaristes que a França, Anglaterra y Alemanya avisen el perill d'un socialisme desenfrenat sense respecte a la força sagrada de la voluntat de l'individu, sagrada malgrat totes les injustícies fatals que pugui suposar la seva subsistència. Ja'l francès Payot fa anys va tirar en cara als homes moderns d'ésser evolucionats d'influir en cosos d'homes. Però aquesta frase veritat d'un costat, és inexacta de l'altre.

Com observa molt justament el gran pedagog suís Fr. W. Forster comentant la frase anterior, en els nostres temps no's pot negar que s'empren una enorme energia de voluntat en el domini de la Tècnica, de la Ciència, en l'exploració de terres inconegudes, etcètera. Però és una força de voluntat dirigida exclusivament cap a fora. Manca, de fet, en grau superlatiu, la força de voluntat cap endintre, el domini de les passions y de les inclinacions, la gran disciplina de les paraules y dels pensaments. Y així trobem en els nostres temps, homes de grans iniciatives, però que en l'esfera del domini de si mateix y de la pròpia educació no són més que uns sers febles. Aquesta falta de voluntat orientada cap al nostre interior ha preocupat y preocupa a un gran nombre de psicòlegs y pedagogs. Ja es grossa y important la literatura sobre l'educació y la gimnasia de la voluntat. Molts d'entre nosaltres coneixem els treballs en aquest sentit de Payot, Levy, Marden, Wille, etc. Però com observa l'esmentat Forster cap dels llibres d'aquests han tingut l'èxit pràctic que el lector en l'entusiasme del primer moment espera dels consells lluminosos que en ells hi troba estampats. La voluntat real és un fenomen sumament complicat y aquests autors semblen no tenir cap noció o al menys no fer cap cas de les malalties de la voluntat y per això no són útils més que per aquells que ja posseeixen una força voluntat, mentre que són completament inservibles per a la gran majoria dels fills de voluntat.

En una lluminosa recensió que l'esmentat Forster acaba de publicar parla amb entusiasme d'un llibre recent que porta el bell títol: «Voler, un art regit» (Wollen, eine Künigliche Kunst) del professor Fassbender. Sobre les orientacions d'aquest llibre permetem que deixi parlar al mateix Forster: les seves paraules xocaran potser a més d'un dels nostres esperits avensals: «Ja Levy en el seu llibre sobre l'educació natural de la voluntat ha fet notar quantes variacions pedagògiques se contenen en els «Exercicis espirituals» d'Ignasi de Loyola, lo mateix que el teòleg protestant Heil, en el seu escrit sobre les mateixes Exercicis. Y el llibre-pensador Payot qualifica a l'Església Catòlica de «Educadora incomparable dels caràcters». Si hi quina sigui la nostra posició en la discussió sobre les problemes religiosos fonamentals, cada lu de nosaltres hauria de curar d'aprendre molt més dels representants de les idees contràries. Les exposicions de Fassbender sobre lo que en el punt de l'educació de la voluntat té para dir la tradició cristiana, són en aquest sentit sumament instructives pels que's troben fora del cercle d'idees d'aquesta tradició. Quant menys s'afecta ens trobem del tractament abstracte-optimista y superficial que en tot aquest problema emplen una gran part dels escriptors lliurepensadors, quant més ens desagrada el d'espors de la voluntat basat en motius purament egoistes que's preconiza en moltes obres d'autors nord-americans, amb tanta eficàcia obra l'íntima conexió que en el llibre de Fassbender se fa veure entre la vida de la voluntat y la vida interior religiosa». En una paraula, la tesi de Fassbender és que'l problema de la voluntat és en el fons un problema religiós. Tinguem fermes en el nostre interior la nostra concepció de Déu, el nostre sentit de la vida, desenvollopem y intensifiquem tant com ens sigui possible la nostra vida interior, y damunt d'aquest fonament la nostra voluntat creixerà y adquirirà energies insospitades y no vacilarà mai en ses resolucions.

Entre nosaltres és corrent l'idea de que's pobles llatins no són, en el fons, religiosos. Res més fals. Estem ja tan avessats a aquesta còmoda concepció superficial del Paganisme, que ens sembla indiscutible que no-cristià vol dir no-religiós, sense pensar que el cristianisme catòlic és la religió positiva que més s'ha identificat en algunes èpoques l'esperit sensual y mondà del paganisme, obligant-se que entre un Plató pagà y un Lleó X el religiós és aquell y el no-religiós és aquest. Potser és veritat que'l nostre poble no és actualment religiós, però això és eventual y no té res que veure amb la tradició greco-latina. Potser és veritat que'l nostre poble no ho és de religió; però aquí està principalment el seu peccat y la causa potser única perquè encara no hem pogut ni podem, en molt temps, produir una generació d'homes forts, d'homes heroics, de voluntats de ferro que aixequin a Catalunya fins al cim ideal de domini y de potència que ara veiem en somnis mentre's passegem sota'l sol llatí les nostres vuitades ideològiques paganes. Convençem-nos: tot el problema ibèric és un problema de voluntat y per tant un problema religiós: el dia que comencem a preocupar-nos en buscar el nostre Déu, enforçat ja sigles sota'l vans orpells d'una teologia encarnada y morta, aquell dia's remouarà la primera esperança d'aquella generació salvadora que tots desitgem. Problema religiós, problema de voluntat. Inocents com uns infants, ens hem cregut que la cultura moderna sols consistia en tot lo que brillava, en tot lo que's veu per fora, indústria, art, ciència, etcètera. Com uns nens que demanen la llum dintre un cove, allarguem les mans àvids vers aquestes coses enlluernadores, sense pensar que art y ciència no les podem pendre dels altres sinó que'ns les hem de crear nosaltres, del nostre propi fons, comensant per abaxó de tot. Y aquest fons, aquest abaxó de tot no és més que'l sentiment religiós de la vida. Que la nostra rassa el trobi aquest sentiment, EL SEU; miraria serment la vida; y tot lo demés vindria per afegida, com ha vingut així mateix als Estats Units y a Alemanya, les dues joves civilitzacions que han vingut darrerament a renovar l'humanitat.

MANUEL DE MONTOLIU

Leipzig, 25-VI-911.

## La vaga de Terrassa

El governador va rebre ahir un telegrama de Terrassa dient que s'havia celebrat en la Casa del Poble un gran miting dels vaguistes en el qual acordaren aquests continuar la lluita y ratificar els poders a la Comissió de Vaga, encara que nomenant una comissió auxiliar per examinar els comptes de lo gastat per aquella durant el conflicte. La idea també'l telegrama que ahir matí s'havien tornat a obrir les fàbriques, acudint hi un nombre d'obres semblant al de la setmana passada, no corregeu incidents de cap mena.

A la tarda va rebre el senyor Portela la visita de l'arxalde de Terrassa senyor Garcia Homet el qual després de confirmar l'anterior telegrama, li digué que'l conflicte continuava en el mateix estat però que les seves impressions eren optimistes, tant per lo que respecte a la vaga dels paletes com a les dels teixidors, les quals digué que creien que anaven a una ràpida solució.

Respecte als paletes digué que creia que tornarien al treball a la setmana entrant. En quant als teixidors després de donar-li extenses referències del miting celebrat pels mateixos, va manifestar que ahir tornaren al treball algunes nuadures més, inclosos alguns associats.

Finalment, li digué que's patrons no sols para poder continuar, sinó para augmentar el treball han acordat destinar un local comú para nuar y així amb poques treballadores ne tindran prou para assotir totes les fàbriques de les primeres matèries.

**Dr. Serrallach** Vies urinàries  
12 a 2 y 6 a 7. Pelai, 40  
Consulta econòmica, de 7 a 9. Jovelanas, n.º 9.

## SPORTULA

Sobre'l mite de «La Dona d'aigua»

«La Dona d'aigua», com a llegenda, és una d'aquelles remembrances poètiques que encara sembla notarse la vacilació entre les restes de les mitologies bàrbies o clàssiques y la nova fe cristiana. Així com els amors de «Tannhauser» y Venus (o la forma escandinava de Venus), amors que Gaston Paris relaciona amb la llegenda, més meridional, del «Paradis de la Reina Sibila», els amors de la Dona d'aigua són un perfum de mite primitiu qui romanien en el fons de les selves, cercant refugi contra la prosa de les realitats ont ja no floria el miracle.

La Dona d'aigua, darrera nàide, qui tenia encara en els seus forats un record de faunes, es l'ideal prompte sempre a fugir, l'ideal qui conviu amb nosaltres fins a condició de no pronunciarse una paraula de desencantament, com en el matrimoni de Lohengrin. Menéndez y Pelayo, en el tomo XII de l'«Antologia de poemes lírics castellanos» (II del «Tratado de los romances viejos»), pàgines 51-56, analitza dues llegendes del nostre folklore peninsular, ont hi ha'ls elements de que's ha format la «Dona d'aigua». Són la «Dama pè de cabra» y la «Mujer marina», llegendes, una y altra, localitzades al Nord d'Espanya. Per lo demés, entre'ls contes recollits per l'Anderson ja n'hi figura un de consabent.

Hi ha una dolor suavíssima en refer els lligams de les rasses humanes y sintetitzar les històries de les nacions, a pesar de les guerres, per medi d'aquests entroncaments poètics qui són com a guirlandes unit columnes. Y no tindrà si cada poble, en un moment determinat de la respectiva evolució, produeix la mateixa llegenda, com dues plantes d'igual especie produeixen la mateixa flor, o si és un mite únic qui se trasmet d'uns a altres pobles com a videnta prova de l'unitat de l'especie, adaptant-se a la naturalesa ideal de cada nació en una potencia infinita de formes poètiques.

FOSFOR

**Centre F. N. R. «Fivaller»**  
ATENEU DEL DISTRICTE VI  
Consell de Cent, 264, baixos

Aquest Centre fa saber a tots els correl·lionaris del districte, que tots els dies, de les dues de la tarda a les dotze de la nit, poden passar per son estatge social, els ciutadans que vulguin inscriure en el cens del Partit.

Per la Junta Directiva,  
**Mannel Torrents.**

## El Browning, déu

Els radicals, d'ensà de lo de Sant Feln, tenien amb els carlins un agraï de sang. Els anunciaven la revenja, ells, es de suposar que volien doblar el mal que'ls hi feren, però sens dubte han canviat l'ànima y el destí lerrouxista; y així, en lloc de sagrats venjances, organisen infants jocs de pedra y són víctimes quan volien ésser victimaris. Un dia: «Al millor dia hi haurà una Saint Berthelemy de carlins. Aquella lleons de la Barceloneta, aquells «cas-cu-lottes» del Clot, aquelles llegendes estrangeres d'«Hostafrancs»... Però la tan aprofitable frase den Renan, se complexa també en el partit radical. El vas del lerrouxisme perdura però'l perium que hi contenia s'es evapora. Es una llegenda com qualsevol altra que s'està morint.

Però no es que en ells hi hagi sorgit un esperit de tolerancia, confiant més en l'exemplaritat de les seves virtuts que no pas en l'exercici de les violències, entre altres raons, perquè no poden presentar virtuts. Es que'l lerrouxisme ja no té fe. No creu en els seus homes, ja no pensa que en ell hi batega la revolució, perquè tots són a contenir y a desvirtuar y sent, lo pitjor que pot sentir una multitud popular, que damunt de les seves espalles uns quants aixequen la taula dels banquetes equivocs.

Era abans d'ahir quan els balcons dels creients fluïen el luxe dels seus domoscos, quan per les cantonades sorgien les proclames dels eucarístics, quan de cinc lliges distintes sortien cinc professions. Ni un incident se va produir. Però allà, a la Barceloneta, un piano de maneta gastà tocar «La Marseilles» prop del Círcol Carlí. Els socis s'indignen, esvaloten, insulten. Els radicals de la Barceloneta s'indignen y prenen venjances apodregant el Círcol. A la sortida dels carlins sobrevé la batalla inevitable. Els radicals ataquen amb els punys y els bastons; els carlins se defensen amb brownings, y un minyó lerrouxista cau amb els pulmons atrassats.

El motiu ocasional fou l'insult a «La Marseilles». Per què'ls carlins, corresponent a la tolerancia dels incògnits, no permetien que's toqués l'himne republicà, a l'hora mateixa en que per tots els indrets de la ciutat sonaven els himnes religiosos? Es que quan una intolerancia minva, en naix una altra, tant o més brutal que la primera. El ciutadà Browning passa de la Casa del Poble al Círcol Tradicionalista, y es beneït pels fanàtics catòlics y es amparat y disculpat per gent que's diu culta y constructors.

El tret homicida de la Barceloneta representa quelcom més que una intolerancia, és sent prova trágica de l'existència d'un partit constituït en milícia, que viu per la violència, que no creu més que amb ella, reduint tots els seus ideals, com si fossin vells cavallers de guerra, al seu rei y a les seves armes. Això és ja la violència organitzada, metodizada, de la mateixa fàsis que la dels valents d'ofici, encara que's tracti d'un partit, perquè presuposa el menyspreu a la llei y el desitg de respondre sempre, prescindint de les autoritats, a tota oposició. Y així, salvatgement, perquè a les seves banderes enfronten d'altres, fan una matança, ja a uns cops de pedra responen amb el brownning que no enllobades s'han passat anys tirant al blanc y fent l'exercici.

Intolerants els uns; fanàtics els altres, y la mateixa brutalitat, prescindint de matances, unit als dos partits. Però es arribada la hora de que's primats dels dos bàndols imposin una autoritat culta entre les seves colles de valents. Y de matança, que ho fassa l'any de la ciutat, que'l camp hi batega sigui un veritable camp, perquè resultaria molt lamentable que quan es diguessin escotant amb complacència «La Marseilles», uns carlins ens prenguessin per blanc, o que al pes d'una professió, que's barrés el pes, ells en deixessin el carrer lliure, a cops de revòlver.

## Portugal y Espanya

Un article d'«Ejército y Armada» contra la benevolencia que aquí troben els conspiradors portugueses

El diari madrileny «Ejército y Armada», que, com saben els nostres lectors, ha reobrat el seny d'un quant temps ensà, ha publicat un article sobre la qüestió de les conspiracions monàrquiques portugueses en territori d'Espanya. Del sudit article reproduïm els paràgrafs següents:

«Tal és el afán de congraciarse con la Monarquía sentido por el exrepúblicano señor Canalejas, y su afán de aparecer más monárquico que nadie al través de su demagoguismo, que no ha notado que su conducta puede ser gravísima para la Monarquía española?»

«Las represalias son humanas, son justas, son necesarias, lo mismo para la existencia de los individuos que para la de las sociedades.»

«Y si Portugal, en vista de la mala fe ó de la ceguera de los gobernantes españoles ó de su extremado gusto por una adulación servil, fuera de toda lógica y de toda relación social hacia el régimen monárquico, imitara esa misma conducta y consintiera, favoreciera y alentara en territorio portugués el acopio de armas para los republicanos y dejara trabajar á éstos impunemente y aun favoreciéndolos para que restaurasen la República en España, ¿qué es lo que dirían entonces nuestros políticos y nuestros gobernantes? ¿Qué es lo que gritarían entonces los hombres que, renegados de la República, pasan la raya, fingiendo un exagerado y nocivo monarquismo que no albergan en su corazón y perjudica á la monarquía?»

«Si los gobernantes de la República portuguesa al ver que nuestros gobiernos ni reconocen su personalidad, ni ponen coto corrigiendo con mano dura á los monárquicos portugueses que han convertido nuestro territorio en campamento de preparación para derribar la República con la cooperación y ayuda de otros monárquicos españoles descomedidos de la moral, desaprensivos, que pteocan el derecho público y el derecho internacional, alentados precisamente por la apatía y negligencia de gobierno y autoridades que miraron el hecho con indiferencia y hasta puede que con buenos ojos; si los gobernantes lusitanos trabajan porque en España se restaurase la forma de gobierno republicana, que fué forma de gobierno legal, reconocido por las Cortes, por la voluntad de la nación y derrocado por la fuerza, ¿qué dirían los gobernantes monárquicos españoles?»

«Y como que advertimos del hecho al señor Canalejas, porque, como él sabe muy bien, más daño nos pueden hacer en ese sentido los portugueses que nosotros á ellos.»

«Portugal es republicano de todo corazón. Y España, ¿es monárquica tan acendrada?»

«Así, pues, creemos que es lo mejor, lo más prudente, lo que más nos conviene, apresurarnos á reconocer la República portuguesa, celebrar con ella tratados comerciales y políticos, impedir á toda costa que nadie conspire en nuestro territorio en contra de ella, castigando con mano dura á los mentecatos ilusos ó desaprensivos españoles que amparan y favorecen tales desatinos, tales sueños irrealizables de restauración monárquica, so pena de que se empeñen nuestros políticos en eterner sobre España y la monarquía española muy graves é irreparables males.»

U. F. N. R.

## Inscripció en el Cens

Tots els que senten simpatia per la política de la U. F. N. R., tenen el dever cívic d'inscriure en el cens de la nostra comunitat política. En tots els Centres adherits de Barcelona se facilitaran les inscripcions que, fetes fins al dia 12 de juliol, donaran dret a votar la Junta Municipal.

Barcelona, 28 de juny de 1911

El President,

**Pere Gorominas**

## A TARRAGONA

## Festes del Centenari de l'Independencia

(Dia 29 de juny)

Avui és com ahir, un dia d'estiu. El sol deca curre's seus raigs de color sobre la multitud ciutadana, que de bon matí s'ha llençat al carrer a presenciar espectacles.

A les onze del matí recorregueren els carrers de la ciutat els 400 nens que componen el batalló infantil, habilitats com la tropa espanyola del 1811. Es realment vistosa la formació d'aquestes criatures, segament més vistosa que d'ill y educadora.

A dos quarts d'onze ha tingut lloc el dinar matinal Modern, el segon concert popular de l'Orfeó Tarragonès, dirigit magistralment pel seu director, senyor Gols.

El local, ple de gom a gom, presentava hermes electa. Allí hi vegegrem a tot lo bo y millor de Tarragona.

Als dos palets presidencials prengueren lloc els regidors tarragonins Nel-lo y Vallvé y'ls barcelonins Juncoas, Puig d'Asper, Sans Cabré, Carreres Candi y queto de la guardia urbana, senyor Ribé. També hi veguerem al corregidor J. Esteve Gualles.

El programa del concert era extens y variat, haventhi en ell partitures sensillíssimes y de les més difícils executació.

Les tres seccions de nob, senyories y homes, cantà amb exquisita correcció.

## Grans magatzems EL SIGLO

ACTUALMENTE EXPOSICIÓ Y VENDA D'ARTICLES PERA

## Camp, Viatge y Banys

NOMBROSES OCASIONS

Persianes - Cortines - Stors - Visillos  
Mosquiteres - Llits de campanya  
Sillons vimet - Trajos pera bany  
Guardapols - Efectes de viatge  
Perfumeria - Sombreros pera senyora  
Cotilles - Faldilles - Refajos  
Bruses - Bates - Vestits  
Trajos de drill pera senyor y nen  
Maletins - Cistells - Cinturons  
Ganivets de camp - Navages d'afeitar  
Tirabuixons - Ulleres pera camp  
Articles pera fotografia, dibuix y pintura, etc.  
Preus considerablement reduits

ELS VINT MIL VOTS NO CATALANS

## QUI SE'LS QUEDARÀ?

ELS LLIBERALS VOLEN IMITAR ALS CONSERVADORS. — EN MARIANAO, NO POGUENT SER QUEFE ELL, COM ES NATURAL, ESTA PER LA SOLUCIO LERROUXISTA. — «EL PROGRESO» S'ESVALOTA

Torna a parlar-se de la reorganització dels liberals. L'exemple dels conservadors que amb la combinació de la lliga de dretes esperen poder treure un regidor en les vinentes eleccions municipals, els hi ha fet goig. Ja haurien fet alguna cosa si no tinguessin la dificultat de tenir masses quietes. Els candidats a la qüestura són: en Roig y Bergadà, en Collaso y Gil y en Maristany. Sembla que en Sostres, l'Alfons Sula y en Bosch y Alsina ja s'aconseguen de no dirigir personalment el partit.

Maristany, ja que an ell se dirigeixen els més groliers insults.

Per ara tot això no serà res. Ni el partit liberal ni el partit conservador tenen ni tindrán a Barcelona forces militants per ferse reconèixer la beligerancia.

Però si no tenen partidaris podrien tenir gent que votés amb ells, si sabien atreure part dels 20,000 vots no catalans que solen mobilitzarse a Barcelona. Si la immensa majoria d'aquests vots avui amb en Lerroux, es perquè's hi ha donat la garantia d'una resistencia espanyola contra'ls perills que veien en el catalanisme.

Precisament l'obra den Canalejas y les seves relacions amb els elements industrials sembla obeir al propòsit de crear una base d'interessos sobre la qual puguin crearse un medi de fàcil desenvollop de les partits dinásticos espanyolizants.

Y si aquesta política continuava y davant del lerrouxisme derrotat, com ho serà d'aquí cinc mesos, trobaven els dinásticos una manera d'inspirar confiança en l'efectivitat de la seva acció, no hi ha dubte de que's vots no catalans abandonarien en grans masses al camp lerrouxista para anar a engrossir les votacions dels partits dinásticos.

Se tracta d'una lluita que directament no'ns interessa. Sebeu que'ls 20,000 vots no catalans no vindran mai amb nosaltres, fora de ben reduïdes y estimades excepcions. Y entre les dues colles que se'ls disputen ens quedem sense cap de les dues. Seria difícil decidir quins faran més mal a la República y quins són més perillosos per la lliberació de Catalunya.

**U. F. N. R. del Districte II**  
(Baix de Sant Pere, 31, principal)

La Secció d'Estudis, Propaganda y Electoral d'aquest Centre, donarà avui dissabte, a les deu de la vetlla, la tercera conferencia pública del cecle, organitzat pera la present temporada d'estiu. Anirà a càrreg del soci

**DON JOSEP QUER**

y versarà sobre'l tema:

**ORGANISACIÓ**

**DEL LAICISME A CATALUNYA**

«El Progreso» assegura formalment que mai l'ha preocupat lo dels liberals de Barcelona. Explica que en Roig y Bergadà y fundar un centre que ha tingut de plegar per no poguer aguantar els deutes. Diu que el den Collaso està millor perquè el seu patrimoni li permet riures de l'ostracisme y les empen amb el pobre Pere Grau y amb «El Diluvio».

Per lo vist, ara el més temible deu ser en



# CRONICA DE BARCELONA

## Yen Lerroux publica un llibre...

No parlant del Marroc. Noli me tangere. Del Marroc en Lerroux no'n vol parlar ni que l'esquerterin. L'home sab prou que'l silenci és d'or i mai segurament havia tingut un sentit tan literal l'adagi aràbic que així ho proclama.

Però, si no parla del Marroc i de la pròxima guerra que s'hi prepara, el llibre de Lerroux tracta de cosa estrictament lligada amb el Marroc, ja que fa referència a la repressió de la revolta que portà ara fa dos anys l'aventura de Melilla. Diguem que en Lerroux no ha suat gaire para fer aquest llibre. S'ha limitat a recollir els seus discursos parlamentaris de quan el debat Ferrer y a posar-los a pocs comentaris. Tot plegat feina d'embarcar, preteix para treure d'un editor unes quantes pessetes, explotant el propi nom i el prestigi de la cosa tractada. En Lerroux, que és un bon negociant, sab que un llibre parlant del procés Ferrer, i encapsalat amb el seu nom d'autor, té la venda segura.

Si bé segurament els lerrouxistes barcelonins, els soldats de fila naturalment, no era aquest el gest que esperaven de l'Emperador en les actuals circumstàncies. Sortir amb un llibre referent a la passada repressió maurista, quan estem en els inicis d'una nova aventura semblant a la que provocà la revolta de fa dos anys i quan en Lerroux no ha dit encara una sola paraula en contra, no és d'una gran oportunitat. Per dur a la seva gent tinguí la testa, per molta que sigui la seva confiança en el capdell, per força han de preguntar-se: — De què han servit la sang vessada i les penes lliures fortes en presons i extranyaments, si ara resulta que allò que per l'estiu de 1909 ens feu tirar al carrer està a punt de repetir-se amb la tènua aprovació del capítol i del partit nostre? De què ha servit sinó para que se'n glorifiquessin uns quants homes, aquells precians que en els dies tràgics ens deixaren en banda trobant-se a Barcelona o viatjaven tranquil·lament per terres estrangeres? —

Tranquil·litzant els bons lerrouxistes. Si esclata una nova guerra a l'Àfrica, com sembla que n'estem en els preludis, i an el poble generós de Barcelona li puja la sang al cap veient com s'emporten a morir estèrilment en terra africana els fills de mares espanyoles, quan hagi passat temps i no's vegi' més remon perill de rebre, en Lerroux farà discursos a favor dels fusellats, servirà para afirmar el seu prestigi polític, i després, para no perdre del tot el treball, reunirà's discursos en un llibre, venent als correligionaris al preu d'una pesseta.

Y, qui sab! Potser és la visió d'aquest futur llibre una de les causes que fan que en Lerroux no protesti contra l'aventura africana en porta.

Demà, els concursants a les lliçons públiques d'Epigrafia que s'han donat a l'Institut Català de les Arts del Llibre, per don Antoni Sauri Sirés, faran una visita al Museu Municipal d'Art decoratiu, dovent reunir-se els quals volguin assistir-hi, a les deu del matí en el vestíbul d'aquell edifici.

**CAMISERIA SANS, BOQUERIA 22.** Especialitat en camiser a mida.

Han estat molt animades les festes celebrades per l'Acció Recreativa de l'U. F. N. R. del districte segon, amb motiu de les passes revelltes.

L'espaió pati ont aquelles se celebraren presentava un aspecte molt bonic. Pintat recentment, volat d'esbolicissimes il·lustracions, a l'igual que'l rest del pati estaven luxosament adornades, il·luminat esplendídamment a la venedora en combinació amb l'acollid i animat les dues nits per l'assistència de nombroses famílies de socis i altres d'invitats.

Ambdues nits se ballà al so d'un apleg piano de maneta, i en ambdues festes s'hi toca un ball de coques.

El calé, en els intermedis, estigué animadíssim.

A segona revella s'inaugurà en el Centre l'Exposició de tickets en Beneficència; destinats a les famílies dels qui sofren persecució per nostres idees i dels pobres del districte.

**NOVA CARRETERA.**—Mercedis a les gestions del jove i actiu diputat a Cortes per Cervera, don Josep Mator, la «Gaceta» de Madrid, arribada ahir, publica l'anunci de subasta de la carretera de Cervera a Lleida, essent el tipu de 140,974,65 pessetes.

Les proposicions seran admeses fins el 7 d'agost, en el ministeri de Foment i en el Govern civil de Lleida, estant determinada com a quantitat de garantia para intervenir en la subasta la de 7,100 pessetes.

Avui, a dos quarts de deu del vespre, tindrà lloc en el Centre Obrer la reunió general de la Societat del ram de constructors de cotxes i «carrosseries» para automòbils.

—Para abonos y coberts a preus reduïts i esplendídamment servits, a l'acreditat Restaurant, Petrixol, 8 (davant del Saló Paré).

A la Sala Mercé, en el sortej de juny ha sortit premiada la joguina amb el número 2,507 i el rerat amb el número 585.

Demà, la Societat Alenu Obrer Català de Sant Martí, farà una visita al Museu Social. Els socis que vulguin assistir-hi, se reuniran en l'estatge de la plaça del Mercat, 2 (Clot), a les tres del matí, para sortir a dos quarts de deu en punt.

La Societat de fotògrafs i similars de Barcelona celebrà reunió general ordinària ahir, a les nou del vespre, en son local social, Aribau, 21, interior.

Donada l'importància dels actes que s'han de discutir, se prega l'assistència i puntualitat.

## Pel treball intensiu

S'han fixat pel carrer de nostra ciutat, i amb gran profusió, uns cartells redactats per la Comissió de delegats de les Associacions de dependents «Pro Treball Intensiu», que diuen:

«Als queles y dependents de les cases industrials, comercials y bucaries:

Les Associacions que suscriuen, constituïdes en comissió permanent per medi de delegats, han fet seva la propagació, y en lo que pot, la signa, l'implantació del Treball Intensiu en els despais, oficines y magatzems de nostra ciutat.

Aquesta vella aspiració de la dependència de Barcelona, que ho és també de bon nombre de queles d'importants cases y que sura en l'ambient de la ciutat, ha rebut l'adhesió entusiasta d'entitats de tant prestigi en la vida econòmica, com la Cambra de Comerç, Foment del Treball Nacional, Lliga de Defensa Industrial y Comercial, Associació de Banquers, y altres afines, la majoria de les quals l'han preconitzada y defensada com un progrés efectiu en l'organització del treball, fonamentalment en raons científiques de bon fàcil comprensió.

Essent així, nosaltres hem creguda arribada l'hora d'empendre una forta campanya en favor de la reforma, y, després de consultades diverses opinions respecte de la mateixa, hem concretat nostre pensament per la duració del treball en set hores y mitja següents, set de treball, mitja de descans, sense perjudici de que les cases que, per les condicions del seu treball, siguin establertes una reforma més ventajosa, continuïn la mateixa, acomodant-la a l'hora general que sigui acceptat.

Es indubitable que la reforma defensada per nosaltres és tan ventajosa para's queles com para's dependents, puig permetrà a tots complir com ara, o millor que ara, amb les ineludibles atencions del treball y disposar de temps para les relacions familiars o socials, així com para'l creu intel·lectual y físic, donant també vida a nostres Associacions que tant esforços fan para la cultura dels dependents en general.

La temporada estival és la més propícia para comensar la reforma, encara que sols sigui com a prova, un xic de bona voluntat en tots y la veurem realitzada.

Nosaltres, que sentim l'optimisme de la joventut y la bondat de la causa que defensem, estem confiants en rebre les adhesions de les cases més importants de nostra ciutat y si aquelles responen a nostra crida el primer d'agost vinent comensarà'l nou horari.

Preguem als queles que, a iniciativa propia y responen a nostres desitjos, acordin practicar el treball intensiu, envin les seves adhesions a la Comissió, carrer Comtal, 33, y a nostres companys dependents la qual col·laborarà a nostres esforços.

A treballar tots para'l triomf de la reforma.

Visca'l Treball Intensiu.»

(Firmen les Associacions.)

La Comissió de delegats de les Associacions de dependents «Pro Treball Intensiu», el diem propi passat se reunió para tractar vella para continuar els treballs que la mateixa Comissió feu l'any passat en pro d'aquesta millora y la qual se veu molt agraïda para haver-hi aplegit nous delegats de cases de Banca que l'any passat no'n tenien, prenent a l'ensenyament diversos acords als quals se creu probable un bon resultat.

Para'l proper mes se convoca la celebració de grans mitjings en diverses Associacions para portar al convenciment les grans ventajoses y les necessitats y les conseqüències que el Treball Intensiu de referència amb la ciutat nostra.

Amb el ràpid d'ahir havia d'arribar la comissió de regidors que ha anat a les festes de Tarragona.

L'arcale accidental ha encarregat al doctor Comenge que vagi a inspeccionar el criador de porcs denunciats pels vells a l'extrem dels carrers de Tapioles y Canyelles.

Havent tingut notícia l'arcale accidental de que funcionen alguns escoradors clandestins, ha donat severes ordres a les rondes para que procedixin sense contemplacions.

Per l'Ajuntament han sigut venudes a don Francisco Paixà, una parcel·la de 15 metres quadrats de l'antic canvi de Sant Gervasi, per 1,643 pessetes, y a don Ramon Sabadell una altra parcel·la de 25 metres del camí dels Molers, per 2,321 pessetes.

La Comissió municipal de Foment ha acordat: Acceptar en principi el projecte de convertir en canvi veïnal el tros de carretera de Cornellà a Fogós, que ha d'uir Barcelona amb Santa Coloma de Gramenet. L'Ajuntament contribuirà als estudis en la part proporcional.

Deixar sobre la taula para ulterior estudi, a proposta del senyor Calén y altres, l'instauració d'un particular que demana posar dos mil cadires a l'expressa d'Armes del Parc. El senyor Vinaza va votar para que fos desestimada.

Obrir una informació pública sobre'l projecte tramitja del N. E.

Encarregar a U. y D. que miri si a la confluència dels carrers de les Tapes y de l'Abat Zafon s'hi pot posar un urinar soterrani.

—Lavabos novetat, Banyes, Calentadors, Waters, preus baratíssims. Lacomia Ger, mans, passeig de Sant Joan, 44.

El bitllet número 7318 favoreus amb el segon premi de 60,000 pessetes en el sortej celebrat ahir, amb les dues aproximacions y 50 bitllets més del centenar, han sigut venuts en l'afortunada Administració de loteries, número 12, que junt amb l'estanc té a càrreg seu en Miquel Valdes, la rambla de les Flors, número 12, essent els premis majors venuts en tal Administració, en lo que va d'any.

## Lo de la Barceloneta

El governador civil parlant ahir mitgdia amb els periodistes va manifestar que les versions publicades per alguns periodics referents a l'ocorregut ans d'ahir a la Barceloneta entre carlins y radicals eren quelcom exagerades.

Les meves notícies, dignes, són de que no hi hagué més que un dispar (com deien nosaltres) y que's grups que's formaren y toparon no eren tan nombrosos com se digué y que estaven formats per homes, dones y criatures, més d'aquestes que d'aquells. Els ànims, afegeï el senyor Portela, se van excitar encara més de lo que ho estaven, al veure's menassats els carrers pels carlins els quals els menassaren amb revolvers si se'ls molestava.

El senyor Portela ha manat formar expedient al delegat de policia del districte, senyor Ortiz, para comprovar si hi pertanyen responsabilitats en lo ocorregut. També's formarà expedient a l'agent de guarda de la policia, per la poca exactitud amb que va informar als seus superiors sobre lo ocorregut. De primera instància el governador ha imposat 10 dies de suspensió d'empleu y sou al delegat y a l'agent esmentat.

El senyor Portela creu que d'haver procedit el senyor Ortiz amb diligència en el compliment de son deure, s'hauria segurament evitat molt de lo ocorregut, puig l'excitació, els grups y les baralles duraven ja desde les vuit de la nit y si hagués avisat el senyor Ortiz als seus superiors sobre lo que passava, aquells hi haurien enviat les forces suficients para evitaho.

Para que'l cas no's repetís el senyor Portela va reunir ahir matí en el despatx a tots els delegats dels 10 districtes de la capital y als queles de policia senyors Miró, Astray, Relana y Treiso, donant-los, endre, grans ordres de vigilar, qualsevol intent de perturbació pública y avisarho amb oportunitat, puig el governador disposa d'un miler de guardes civils disposats a anar, al primer avís allí ont fassin falta.

A preguntes dels periodistes el senyor Portela va confirmar la notícia de que l'autor del dispar fou detingut per un cabo del cos de seguretat, en una caseta dels carabiners. El públic va preindre l'ynsar a l'agressor evitandho, no sense grans esforços, la policia.

Els vuit detinguts amb motiu dels successos foren posats ahir matí a disposició del Jutjat, ingressant tots als calabossos del Palau de Justicia. Les diligències instruides pel Jutjat de l'Universitat que's trobava en funcions de guarda, varen passar al del districte, el qual després de pendre declaració als detinguts, va disposar son ingress a la Presó Model.

En quant al ferit que's dia Joan Córdoba (a Galiana, es en etate republicà, però segon sembla no es lerrouxista. Sembla també que no tingué participació en els fets y que passava casualment per aquell lloc quan fou ferit.

L'estat del ferit ahir a la tarde continuava essent d'extrema gravetat. El doctor Morales, en la sala de qui fou portat, no havia pogut practicar la cura per por de que morís abans d'acabar-la.

La Junta de veïns, auxiliar de la policia del districte de la Barceloneta, va esser anit al G. C. a protestar dels successos ocorreguts el dia de Sant Pere en aquella barriada.

**—BRICHS, sombrero, ARCHS.**

Se'n prega l'inserecció:

«Conferencia socialista. La esclavitud moderna. Companheros:

A consecuencia de la última lucha sostenida por los obreros del Puerto en unión de los carreteros de esta ciudad, ha sobrevenido un malestar que grava en gran manera la situación moral y económica de los trabajadores de ambas entidades. Los propositos de la clase patronal frangiendo planes que perjudican notablemente a la clase trabajadora y hasta son en detrimento de su libertad, vienen aumentando este malestar.

Entre estos planes figura uno últimamente puesto en práctica por los patronos carreteros: el establecimiento de un Montepío, que según nuestro criterio, rebaja la dignidad del obrero y es atentatorio a la libertad del trabajo, cosas que tenemos el deber de defender los trabajadores.

Para obrar como es debido y no queriendo como cómplices de nuestros explotadores, hemos organizado un acto en el cual el compañero Enrique Farré desarrollará el tema «La Esclavitud Moderna», tratando de demostrar lo erróneo del proceder de la clase patronal y además retendrá artículo por artículo los Estatutos de dicho Montepío.

El acto, que será público, se celebrará en el Gran Teatro Español (Paseo de la Florida, 41) a las diez y media de la misma.

Varios obreros carreteros.

El compañero conferenciante invita a los patronos firmantes de dichos Estatutos, y particularmente a los señores José Masdeu, Juan Giménez y Domingo Banús, al plotejo de que en el caso de que éstos deseen refutar los argumentos por él expuestos, se nombre de ambas partes una Comisión para que ésta designe local, día y hora para la celebración de un acto donde ellos y el compañero Farré puedan públicamente controvertir para mayor esclarecimiento de los hechos.

En virtud de l'acord de la Comissió municipal d'Hisenda, se sospèn la subasta dels llocs de venda vagnins en el mercat de Sant Josep, en virtut de les obres de reforma que han de comensar aviat.

Se posa en coneixement de tots els qui puguin efectuar la neteja del mercat, que fins el dia 4 de juliol, inclos, se roben a la direcció els plets amb els preus corresponents para adjudicar el servei al qui presenti millors condicions.

Dilluns comensaran les obres de la clauveta de la rambla de Sant Josep a la clara dreta pujant.

Hi ha orde terminant de que estiguin llestes en 15 dies y a l'efecte s'hi posaran tres brigades que's suran, treballant dia y nit.

Mentres se fassi el tros corresponent al pla de la Boqueria, els carros y cotxes que puguin, tornaran pel pas transversal del costat del Liceu y tornaran pel del davant del carrer de l'Hospital a pujar per la dreta de la Rambla.

Quan se fassi el tros corresponent a la dreta, el trànsit rodat se farà pels carrers de Cardener Casesas, Pl. Cucurulla y plaça de Santa Agna.

Els tramvies circularan com de costum.

## ANUNCIOS OFICIALES

**“LA AZUCARERA DEL JALÓN.” — EPILO**  
DOMICILI SOCIAL: SARAGOSSA

En virtut de lo resol per la Junta General celebrada el dia 25 del corrent, el Consell d'Administració d'aquesta Societat té acordat efectuar el pagament de 75 pessetes, llibre d'impostos, contra el cupó número 7, tots els dies feiners, desde'l 3 de juliol pròxim, de deu a dotze del matí, en el domicili del senyor president, don Juli Barbey, carrer de la Comtesa de Sobradell, número 1, principal, ont se facilitaràn les factures corresponents.

Barcelona, 27 de juny de 1911. — Per «La Azucarera del Jalón». — El Gerent, Enric Miret.

**LA COMISSIO DELS DEU.**—A l'arcale se'n donà ahir la següent nota oficial:

«En la tarde d'ahir s'ha constituït en el despatx de l'arcale, baix la presidencia del senyor Serradell, amb assistència dels senyors Mir y Miró, Janssens y síndic de l'Ajuntament, la Comissió gestora del canvi de règim de consums, adoptant els següents acords:

Obrir pel terme de 20 dies hàbils a comptar desde'l següent al de la publicació del respectiu anunci en el «Boletín Oficial» de la provincia (que serà també circulat als periodics locals), una informació pública oral y escrita entre's elements socials de Barcelona que comprendrà especialment a les societats cooperatives y obreres, sobre la suspensió de l'impost de consums en aquesta ciutat desde primer de janer de 1912 y referent a l'aplicació dels medis substitutius de l'impost, podentse presentar els informes orals a la susdita Comissió per conducte de la secretaria de la mateixa, desde'l dia que aquella informació quedí anunciada, quedant en senyal oportunitat dies y hores, dintre aquell terme, para escoliar les orals que se sollicitin.

Designar en qualitat de ponents para informar en els assumptes administratius relatius a consums y escoradors que la comissió ho cregui convenient, para major ilustració, als senyors Lladó y Vinaza, respectivament.

Delegar al síndic de l'Ajuntament para la resolució de denuncies d'aprehensions de menors, quantia que formuli el personal de consums y para formar part de la Junta administrativa penal de la provincia, cridada a resoldre les de major quantia.

Celebrar junyals dijous de cada setmana, a les cinc de la tarde, y si per manca de número no pogués la Comissió reunir-se, ho farà's dissabtes en segona convocatorià, a la mateixa hora.»

El governador va rebre ahir la visita del senyor Abril, ascendit ara a comandant de la guardia civil y segon queles de la forsa de Barcelona.

També visitaren els senyors Godó, Cruells y el senador don Cristí Marín, arribat de Madrid ahir matí.

El senyor Barroso, nou ministre de la Governació, ha comunicat la seva presa de possessió al governador.

També li telegrafien del mateix ministeri la nova oficial de que ahir a Madrid varen celebrarse les actes del Congrés eucarístic amb tota tranquil·litat.

Afegeix el ministre, que dia rixó contra lo que puguin dir les falses informacions.

Una comissió del «Real Automóvil Club» va visitar ahir al governador, demanant-li que exercís la seva influència para que's fes de una vegada el reglament d'automòbils.

Els visitants proposaren para'l cas de fer-se així al reglament, que s'hi posés en el l'orde de que's automòbils anessin, com a Londres, en direcció inversa dels demás carrutges, lo que faria que la gent els següés de lluny, y no's donaria'l cas, ara sovint, de que un carrutge tapa la vista d'un autòfent que's passejassen, refiats de la marxa de la cavalleria, se trobin sobtats per l'automòbil.

El governador trobà ben pensada la proposició.

Respecte les moltes robes velocitats, els visitants li digueren que s'imposessin moltes, però no de 50 pessetes, que no corregien res, sinó de 500 o més pessetes.

Encara que hi ha l'inconvenient de que les moltes d'aquests preus les ha de posar el governador, creu el senyor Portela que's podrà trobar una fórmula de solució.

La Societat d'oficials de cerrallers d'obres de Barcelona, celebrà reunió general, demà, a les deu del matí, al carrer de Ferriandina, número 67, para, entre altres coses, renovar parcialment la Junta.

Avui, dissabte, primer de juliol, s'estrenarà al teatre de Novetats el romanor dramàtic del segle XV, en quatre actes, de don E. Marquina, «Doña María la brava», amb el següent repartiment: «Don Alvaro de Luna», senyor Díaz de Mendoza; «Príncipe don Enrique», Vargas; «Rey don Juan», Justo; «Alonso Pérez Vivero», Martínez Tovar; «Marqués de Santillana», García-Muñoz; «Montoro, Mesejo»; «Don Alvaro de Estúñiga», Guerrero; «Conde Palacios», Medrano; «Conde de Plasencia», Ciera; «Juan de Menes», Allens-Perrins; «Morales», senyora Blanco; «Jugars», senyor Díaz; «Nuño», Cans; «Pedro de Luna», Montenegro; «Caballero I.», Urquijo; «Caballero 2.», Girandier; «Paje de don Alvaro de Luna», senyora Jiménez (M.); «Paje de don Alvaro de Luna», senyora Dorado; «Paje 1.º del Rey», senyor Covisa; «Paje 2.º del Rey», Girandier; «Doña María López de Guzmán y Estúñiga», senyora Guerrero; «Reina Isabel», senyora Salvador; «Dama Catalina», senyora Barceña; «Mari-Barba», senyora Cans; «Doña Juana Mendoza», senyora Jiménez (C.); «Condesa de Medina», senyora Le Bret; «Elvira Sandoval», senyora Buiti; «Rosa Sol», senyora León; «Silvia, la Juglara», senyora Duarte; «Damas de la corte, pajes, heraldos, caballeros santiaguistas, Justicias, soldados», etc., etc.

—Exposició de Buenos Aires.—Pabellons d'Espanya.—Els mobles de la Casa Busquets, Chitit, 9, han sigut premiats amb gran Diploma d'Honor, la més alta recompensa otorgada.

Ahir, en el camarlí de Montserrat, tingué lloc el matrimoni de nostre amic don Xavier Calmet Carreño, apotecari d'aquesta ciutat, amb la bella senyoreta Rita Mercadé Calvet; els padrins eren els senyors Berchs y Blass. Els invitats foren exquisidament obsequiats.

Els navis sortiren para l'extranger. Els hi designa una completa felicitat en el seu nou estat.

## NOTES DEPORTIVAS

**Aviació**

El dia 27 va reunir-se la Junta directiva de la «Sociedad Aeronáutica Española», la qual té com a objecte la promoció de l'aviació en la península.

Quel monopoli pilotat per M. Manués, que farà'l recorregut Sitges-Tarragona, sortirà el dia 4 de l'actual mes de juliol de Sitges, a una volta per dia població y dirigint-se en direcció a Tarragona, ont aterrarà en el camp de Mart.

Després a la malaltia del comissari general senyor Guillem, se nomena comissari general interí al secretari don Manuel Lladó.

Quel comissari de sortida y d'arribada vagin seguitament a Sitges y Tarragona, respectivament, para posarse d'acord amb les comissions d'ambdós punts y disposar tot lo que sigui precis para'l bon exit de l'esmentat crid.

Donar un vot de gracies a les societats «Unión Velocipédica Española» y «Real Automóvil Club de Cataluña», per son oferiment en prestar a aquesta Societat fons d'ajuda que puguin.

Per ahir estava convocada la Junta general extraordinària, de la que ja donarem compte a nostres lectors.

—Excessos de menjar y beure. Un àpat abundant se digereix sense dificultat amb una canallada d'Elisr Estomacal de Saiz de Carlos, que evita, per esser un poderós tónico digestiu, les malalties de l'estómac.

Procedent de Madrid arribà ahir amb l'expresso l'hermosa tipa cómica Eulalia Zabala, que farà son debut avui en el teatre Cómico amb les bouques sarcelles «Las brhonas y dueños malabares». També debutaran en aquest teatre, el pròxim dilluns, el bariton Manolo Fernández y el tenor cómic Valeri Ruiz París.

En Ramon Noguer y Comet, nostre amic y company estimadíssim, després d'uns magnífics exercicis, ha obtingut la llicència para nostra Facultat de Dret.

Si l'amistat no ens permet fer elogis que resultarien dubtosos, no's priva de donar la nostra felicitació més efusiva an Ramon Noguer y desitjarli tota mena de prosperitats.

El Col·legi de Mestres Titulars privats celebrà Junta general ordinària demà, a les deu del matí, al carrer d'Aribau, número 101 (Col·legi Solà), pregant-se l'assistència de lurs col·legials para tractarse d'assumpes importants.

**—CASA GIROD, Rambla d'Estudis, 6.** Relloctes de paret, cristalleria biselada.

El rutinarisme en agricultura va desapareixent en el nostre país, de tal manera que cada dia's noten nous avenços en les nostres classes agrícoles. El sosteniment d'una revista com «El cultivador modern» ho prova clarament. Aquesta revista es un bell esforç encaminat a facilitar el progrés en el conreu y en les indústries que en deriven, ve a facilitar an els pagesos l'informació de tot quant pugui esser-hi interessant o útil.

El nombre actual d'aquesta revista justifica els nostres elogis.

Aquests dies crida poderosament l'atenció dels intel·ligents uns magnífics reproduccions en color y gran format, de les millors obres de Velázquez y Goya, exposades en la llibreria artística (de J. Duran Broi), del carrer de Ferran, veritables còpies d'art, les quals són dignes de figurar al costat de les obres de pintura més celebrades.

La Federació local d'obres pintors donarà demà a les deu del matí un miting en el local del carrer de Lladó, 7, principal. Hi podran fer tas de la paraula tots els pintors que vulguin, a qual efecte la Federació convida a tots a assistir-hi.

La Societat d'Estudis Econòmics celebrà Junta general ordinària de socis, demà, a dos quarts d'onze del matí, en el F. del T. N., para procedir a la elecció dels càrregos de la Junta directiva y a la discussió de les proposicions presentades.

Demà quedarà obert a la Secretaria de l'Ateneu Barcelonés el pagament de cupó número 4 de les obligacions hipotecàries de dita societat, continuant en els successius dies feiners.

El rector d'aquesta Universitat, senyor Baró de Bonet, ha acceptat la presidencia honorària de la Comissió organitzadora de l'Exposició d'estudis lliures que per iniciativa posició de la Societat Astronòmica de Barcelona, se celebrerà en aquesta capital durant la primavera. En la reunió que'l diumenge darrer celebrà la referida Comissió baix la presidencia del senyor Rector, se examinaren importants oferiments d'alguns senyors que traguers que estan disposats a contribuir y major exit de la exhibició projectada, y s'assessora en línies generals el plan de la mateixa, acordantse acceptar el generós oferta, acordantse acceptar el generós oferta, acordantse acceptar el generós oferta.

En el Foment Republicà Català de Sans, Salutació Degollada hi donarà diverses conferències que constituiran un curs teòric y pràctic sobre magnetisme, hipnotisme y suggestió del pensament. La primera tindrà lloc aquest vespre, y en ella el senyor Degollada farà un anàlisi crític del magnetisme, hipnotisme y suggestió.

Ha obtingut el títol de llicenciat en Medicina y Cirurgia, amb la classificació de sobresortint, don Josep M. Porqueras Bahoers, deixeble intern pensionat per oposició de la Facultat de Medicina.

En el teatre del Círcol de Proprietaris de Gracia, donà el vespre la companyia Torrelló. D'aquí posarà en escena les obres dels germanos Quintana «Doña Clarines» y «La rima eterna».

En el Círcol el dia 8 del mes que son s'hi donarà un gran ball titulat «Jovenia».

Organizada per l'Aliança Industrial tindrà lloc demà a la tarde en el F. del T. N. una important conferència pública, en la qual l'enginyer industrial don Jaume Mas y Gili-hibert desenvoluparà el tema: «Diversos sistemes de numeració dels files».

mal y artística l'efimera a la Senyora, don Gols, «Sonni de Primavera», den Mendelssohn; «Cansó del borratxo», den Cogni; «La Bremen», den Lassus; «El Rosinyol» (en esperanyó), den Mas y Serracant; «Oh quin bon eco!», den Lassus, y «Auclolada», den Jaumequin. Tot fou admiradíssim interpret.

La secció de mens ha cantat sola algunes composicions de donya Narcia Freixas, mereixent una forta y espontània ovació.

La secció de senyoretas, amb dedicada entonació, ens ha donat a conèixer «Diumenge», den Dalcroze, que igualment l'auditori amb els seus perllongats aplaudiments ha obigit a repetir.

Darrerament les tres seccions ens han obse, quit amb «La mort de l'Escolà», den Nicotini; «Són de l'Olma», den Morera, pesa difícilíssima pel joc de veus que hi han y per la combinació d'entrades, que ha sigut repetida, demostrant així lo bé que ha sigut interpretada.

«Vida glama» de Schumann, ha tingut un èxit gloriam. És la primera vegada que's canta en català, adaptada hermosament per en Bernabé Martí Bofarull.

Ha final el notable concert amb «Alefuy», de Haendel, que ha obtingut un fort èxit, rebent el notable Orfeó Tarragonà, y especialment el seu il·lustre director senyor Gols, una forta ovació que'l públic li ha tributat a peu dret.

Organisat per la societat «Centre de naturales de Tarragona y de su campos», tingué lloc al local del Patronat Obrer, l'important acte de repartiment dels premis que els autors havien guanyat en el Concurs històric-literari, que dita societat havia convocat.

A dos quarts de cinc el local estava ple siguent molts els que tingueren d'entornar-se per falta de lloc. A l'escenari hi prengueren sent la Junta Directiva de dita societat, presidida pel senyor Alegret; además del jurat literari, presidit pel senyor Ojeda, hi assistiren les següents personalitats: arcale senyor Cobos, regidors senyors Rodón, Boda, Ricomà, Gibert y Nel-lo; marqués de Marzano, president als regidors barcelonins senyors Juncosa, Puig d'Aspre, Sans Cabré, Carreras Candí, Marcella y Ribé; governador civil, president de la Audiència, el diputat a Cortes senyor Nogueras, el senador Baells, arcale de Reus, senyor Brunsó, el president de la Diputació senyor Estivill, els literats Bernat y Durand, Boget y Duran, González, Besses, Renart, Pallés y altres.

A la acosuada frase de «se comença la festa», el senyor Ruiz Porta diu que'l senyor Ojeda li ha fet merced de delegrar para llegir el discurs presidencial y que ho agraeix corralment. El discurs del senyor Ojeda es tot el un eloquent hincage als héroes de la Independència.

El senyor Pallés, secretari del Jurat, llegí una Memòria descriptiva una para una les qualitat literàries de les composicions premiades.

Desde'l plec del guanyador de la Flor Natural, resulta esser-ne el poeta don Indalecio Castells Oller, fill de Valls, que es rebu amb forta aplaudiments, que's conveixien en ovasió quan elegia para reina de la festa a la hermosa, gentil y simpática senyoreta Adela Oliva, germana dels nostres amics Eduard y Albert. Fan costat a la reina de la festa les senyoretas Oliva, Canals, Campaño, Lopera y Vallvé. La poesia premiada se titula «A l'home'l la dona», que al llegir es rebuda amb forts y justos aplaudiments.

Del premi del rei, no resulta guanyador el capellà castrense Agustí Coy Coronat, para la seva composició: «Ad foniem non ad flumina». Marxa real y casi tot el públic se posa dret.

El regidor regionalista senyor Carreras ha permancesat dret tot el temps que ha durat la música. Ha fet de perfecte diàstic; els seus companys Juncosa, Puig d'Aspre, Sans y Marcella y uns pocs més del públic han permancesat essentals.

Els demás premis els han obtingut els senyors següents: Ramon Roigé, Jaume Boix, Ruiz Porta, J. Cotrina, Adolf Alegret, Pere Pallés, Frederic Rahola y Manuel Casuso. El premi de música l'ha obtingut don Josep Maria Benages, y els accessits donya Merced d'Argila Niquí y don Robert Gubern.

El canonge Casola ha fet el discurs de gracies. Ha dit que Espanya no era pas un poble mort ni decadent. Més que discurs per l'acte que's celebrava ha resultat pl parlament una disertació de «las naciones vivas», y amb uns conclusions clericals y reaccionaries, que no son certament les que necessita Tarragona para prosperar y engrandir-se.

La festa resultà bastant lluida.

OLIVA OLIVA

**Joventut Federal Nacionalista Republicana**

A fi de poder portar a terme lo més aviat possible el projecte d'organització d'entitats similars per tot Catalunya, aprovat en la darrera junta general, se prega als senyors socis que vulguin encarregar-se de la tasca de Delegats, se serveixin deixar son noms amb expressió dels corresponents districtes, en la Secretaria de l'entitat, Pelai, 42, principal.

Per acord del C. D. J. M. Pi y Suñer.

**Notes polítiques**

**Conferencia don Corominas**

Com vintim dit, avui, a dos quarts de deu del vespre, el diputat a Cortes per Barcelona don Pere Corominas, donarà en l'Associació «La Unión Liberal», de Granollers, una conferència de caràcter cultural, explicant el tema «Les escoles lliures han d'esser neutres davant de tota confessió religiosa», però han de contribuir a la fortificació moral de l'home.

A dita vila y a tota la comarca hi ha gran interès y expectació per sentir la conferència, lo que fa suposar que l'ampullissim local de l'esmentada Associació estarà extraordinàriament concorregut.

**Plantilles "PHENIX,"** Plantillas Phenix

Preu: 10 parells, Una pta.

CONTRA LA SUOR Y EL FRED DELS PEUS

Unita dispositura a Espanya: Joan Balaguer

RONDA SANT PERE 6 — NOVETATS PERA' CALSAT

**Cursos d'Estiu** DE ANGLÈS, FRANCÈS, ALEMANY, ETC., EN

**The Berlitz School** • PELAI, 58 • Demaninso prospectes







